

Parabolæ Evangelicæ
Latinè redditæ Carmine
paraphrastico varii generis.

In usum Scholæ
TVNBRIGIENSIS.

Matth. Cap. 13. v. 34.

Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησος ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παρεγγέλματος ἐκ ἐλάλεις αὐτοῖς.

Marc. Cap. 4 v. 33. 34.

Καὶ πάντας παρεγγέλματις ποιῶντις ἐλάληις αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἀδύνατο αἴκεντο.

Χωρὶς δὲ παρεγγέλματος ὡς ἐλάλεις αὐτοῖς ; καὶ ἴδιας δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῖς ἐπέλυε πάντα.

LONDINI,

Typis F. S. Impensis Thomæ Underhill,
sub Signo Biblij in vico Anglice dicto
Woodstreet.

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

Dignissimæ
PELLIPARIORVM

Societati Londin.

Fidelissimis

SCHOOLÆ TUNBRIGIENSIS

Fiduciariis

Patronis Municis.

Qui enim alii hoc gra-
tissimi animi testimo-
nitum, quod in
gratissimi animi testi-
monium acceperit, offereat? quis ille
discipulus

(discipulus olim meus) a quo
accepi, gestit & prurit mihi lin-
gua, calamus & animus effuti-
re; sed auribus suis parci vult:
mavult enim αντιστελλεργῶν, & erudi-
tus & pius (id est gratus) esse
quam audire. Argumentum hu-
jus opusculi (mole quidem
exigui, virtute non item)
quod attinet, non necesse est ut
aliquid addam: quum Dominus
noster, λόγος Patris προφόρικος non mi-
nus quam ἐνδιάδιτος, hoc sermonis
genere unicè delectatus fuerit.
Metrico vero ornatu, qui leno-
cipio quodam suavi, nec inu-
tili puerorum animos ad se ra-
pit, nemo non capitur (non
inexpertus

inexpertus loquor)nisi qui non
capit. Hoc ego vobis operis, &
unà meipsum. D. D.

Devotissimus

In SCHOLA vestra

T Y N B R I G E N S I

Cliens

N I C O L A U S G R A Y.

¶ 4

Præfatio

2000100303

卷之三

САДЫБІВ СІМ'Я

21. 5. 13

MICHIGAN CITY

cinchónas. 1. 19

PRÆFATIO IN Parabolas Evangelicas.

Parabolarum, sive Collationum usus apud antiquos celeberrimus fuit, ut efficacissima docendi forma, & altissimarum rerum scientiam ad infimos captus deducendi. Cum enim finis docendi sit, internas notiones, seu Ideas in animo docentis, ad discentem transmittere; idque fieri nequeat sine sensibili instrumento; nempe vel per tesseras institutas, quales sunt literæ, seu scriptæ, seu voce prolate, que

A

per

Præfatio.

per se nil talc significant, sed ex merâ
instituione signandi vim obtinent; vel per
icones expressas, quales sunt hieroglyphi-
ca imagines, quæ aliquam similitudinem
aut analogiam habent cum re significatâ;
vel per utrumque mixtum & conjunctum,
quales sunt Metaphoræ, & ejusmodi Rhei-
torica figuræ; vel Poetica fictions: Pa-
rabolas (quæ sunt paulo supra Metapho-
ricum genus, & infra justum Poema,
nempe breves fabulae que singulare ali-
quod documentum prosequuntur cum Epi-
lysi, seu solutione, sibi subjectâ) hunc fi-
nem perfectissimè absolvere visum est. Si
quid alterius doctrinæ, tanquam gemmam
in arcâ, a profanis sensibus secludere vo-
lebant, mos erat Parabolam sine Epi-
lysi præponere: Vnde Christus ad Apo-
stolos: *Vobis scire datum est mysteria reg-
ni Dei: iis autem qui extra sunt, omnia
sunt in Parabolis.* Verum Parabolâ cum
Epilysi (quam suis discipulis seorsim ex-
hibebat) nihil aut facilius est, aut mi-
lius. *Netissimum est illud Philosophicè
dictum:*

Præfatio.

dictum: Nihil esse in Intellectu quod non prius fuerat in sensu. Proinde sensibilia objecta magis feriunt ac fistunt phantasiam, unde proxime transmigrant in Intellectum. Tum etiam rerum sensibilia imagines Memoriae pertinacius inhærescunt: quod rectè animadversum est ab iis, qui artem reminiscendi profitentur. Vnde constat Parabolicam doctrinam mentem facilius penetrare, & retineri fidelius. Præterea visum est mihi (sed hoc temerè affirmare nolo) mysticam aliquam rationem subesse, cur Domino nostro Jesu Christo Parabolicum docendi genus ita placuerit. Nimirum cùm ipse Dei filius & Character Paterna personæ suscepturus esset naturam nostram, qua est Epitome universæ Creationis, quæque mundum intellectuali cum sensibili componit; ut utrumque consecraret, res sensibiles divinis quoque usibus adhibuit. Hinc primum pecudum immolationibus, & typicis sacrificiis; deinde vario genere externorum rituum exhibitus atque prænuntiatus est: donec

Præfatio.

tandem de virgine natus, homo inter homines versaretur: ac tum etiam doctrinam cælestem his terrenis involucris convestivit; quæ nunc auribus audientium, ut priora oculis spectantium subjicit. Quo sensu has Parobolas Evangelicas libet appellare Christianos Typos, seu Evangelium incarnatum. Evidem qui Christianæ Religionis elementa (inter tot Ethnicos autores) in Scholis Christianorum prælegi cupio, cum judicio ac usu sobrio, hanc partem meæ intentioni aptissimam esse censui: quippe Christus ipse discipulos suos adhuc rudes & rei Christianæ minus peritos his Parabolis eruditivit, in quibus universam suam doctrinam (saltem eorum quæ Theologi vocant Agenda) summatim complexus est. Ob id ausus sum in Methodum redigere. In carmina transtuli, quia cum materia sit Poetica (ut cunque Christus in prosa oratione ediderit) est versibus opportuna. Omni genere Carminum composui, quo vel Catullus, vel Horatius, vel ipse Boethius usus est (atque ut inde pueri

Præfatio.

erip per se non ineptè concinnare discant, alia nonnulla intermisscui) non ad ostentationem artis, aut novitatis affectationem; sed ut hanc quantulamcunque seu voluptatem, seu fortè commoditatem pro corollario adjungerem. Hic est sensus & scopus meus: usum fructumque det Author.

A. 3

Parabolæ

---

officer.

and the other members of the crew
had to be sent to the hospital. The
officer in charge of the ship said that
they had been in the water for about
an hour and a half. The ship was
then towed to the port of Callao.

lodging

P A R A B O L A E
E V A N G E L I C A E
Latinè redditæ Carmine Pa-
raphrastico varii generis.

Caput. I.

De Peccatoribus.

Parabola De filio prodigo.

Luc. Cap. 15.v.ii.

Orte duos habuit natos pater.
His minor illum
Vocibus aggreditur. Propriam
mihi trade bonorum,
Quanta cadat, partem. Pater om-
nia dividit illis.

Sarcinulas juvenis, non longo tempore lapso,

Colligit, externas procul abscessurus in oras.
 Ilicet immisus in luxum effusus habenis,
 Præcipitat rapido sese & sua perdere sumptu
 Prodigus. Interea frugum non prodiga tellus
 Jejunum solitis orbavit messibus annum.
 Hinc violenta fames totâ regione coorta est,
 Atque inopem victus extrema subegit egestas.
 Indigenæ civi servum se addixit habendum.
 Missus glandiferos porcorum pastor in agros,
 Hic siliquis avidum voluit compescere ventrem
 Cum grege porcorum, siliquas nec præbuit ullus.
 Tum miser ad sese mutatâ mente revertens:
 Heu quot conducti pretio sat panis & ultra,
 Patris habent servi, dum me mala perdit egestas!
 Exurgam, & tali repetam cum voce parentem.
 O pater! in cœlum, teque ipso judice coram
 Peccavi, fateor, nec prolis nomine dignus.
 Addere conductis tantum non abnue servis.
 Dixit, & exurgens patrem petit. Ille misertus,
 Ut procul aspexit, gressu properante cucurrit,
 Et collum invasit nati, simul oscula fixit.
 Filius alloquitur moesto prior ore parentem.
 O pater! in cœlum, teque ipso judice coram
 Peccavi, fateor, nec prolis nomine dignus.
 Hic pater abrumpit non passus plura querentem,
 Instigatque suos. Vestem huic imponite primam,
 Et gemmam digito, & soleas inducite plantis:
 Quinetum viculus nobis mactet opimus.

Nam

Nam meus hic perii qui filius, ecce revixit,
Perditus, inventus. Celebrant convivia læti;
In campis aberat frater dum talia fiunt,
Inde domum rediens sensit cantusq; chorosq; ;
Tum puerum accersit, causamq; exquirit ab ipso;
Ipse refert. Frater venit tuus : illius ergo
Mactavit vitulum Genitor lætatus opimum,
Corpore quod sano, sanâ quod mente recepit.
Indignans tumidâ secum succensuit irâ,
Tecta subire negans. Pater huc progressus ad illū,
Obsecrat. Ille patrem tali sermone repellit.
Ecce tot ipse tibi surgentes obsequor annos,
Transgressus nullo tua tempore iussa, nec unquam
Cœnandus mihi cum sociis datur hœdus amicis.
Filius iste tuus, qui censum in fornice coxit,
Ac simul advenit vitulum quoq; cœnat opimum.
Huic genitor contra. Fili, tu semper apud me,
Et mea sunt quacunque tibi linquenda reservo.
Nunc quoniam frater perii tuus atque revixit,
Perditus, inventus : mecum gaudere decebit.

Epilysis.

Se damnant, damnantq; alij sua crima flentes :
Ipse Deus patrium magis his indulget amorem.

2. De Ove perditâ.

Luc. Cap. 15. v. 4.

Si denas decies pastor habens oves
 Vnam de grege perdat ;
 Hic denas novies ilicet & novem
 Solis linquit in agris,
 Vestigatque vagam montibus aviis :
 Quam cervice repertam
 Gratum portat onus. Tum sibi convocans
 Charos atque propinquos
 Gaudens ipse ciet. Vos ove perditâ
 O gaudete repertâ.

3. De Drachmâ perditâ.

Luc 15. 8.

Drachmas nacta decem, si tamen unicam
 Perdat fœmina drachmam ;
 Lustrans ignicoma lumine lampadis
 Scopis sollicitat suam
 Circumquaque domum, querere pertinax :
 Dum mox ære reperto
 Censum restituat. Tum sibi convocans
 Charos atque propinquas
 Gaudens ipsa ciet. Vos quoque nummulo
 O gaudete reperto.

Epilysis.

Epilysis.

Gaudent flente malo Cœlicolæ magis,
Omni quæm grege justo.

4. De Phariseo & Publicano.

Luc. 18.10,

Numini sacram precantum
Par dispar subit ædem ;
Publicanus unus horum,
Phariseus & alter :
Solus hic stat, & precatur :
O cœli pater alti !
Gratias tibi rependo,
Quod non misceor ipse
Gente cum virum profanâ,
Raptor, machus, iniquus ;
Non ut iste Publicanus suplin^d
Bis jejunia servo
Quoque sabbato : meorum
Do partem decumanam
Quantaenque sunt bonorum.
Distans procul illo
Publicanus, heu, ab imo
Fixum pulvere lumen
Noluit levare cœlo ;
Tantum pectora planctu

Verberans

Verberans, ait ; Misertus
Peccantis Deus esto !
Inde quam superbus alter
Hic acceptior exit.

Epilysis.

Deprimit Deus levatos :
Depressos levat idem.

5. De Aegroto & Medico.

Matth.9.12.

Mar.2.17.

Luc.5.31.

Non gratam medici sanus opem
Quisque recusat.
Non sanus opem medici gratam
Quisque requirit.

Epilysis.

Quærit Christum criminis ager :
Integer odit.

Caput

Caput. 2.

De Christo.

Parabola 1. De vero Pastore.

Io. 10. 1.

Ille ovium caulam qui non adit
Per ostium, sed hanc viâ
Transgrediens aliâ scandit super;
Fur est, vel improbus latro.
Fidus & ipse sui dominus gregis
Pastor, per ostium venit;
Pulsanti custos aperit simul,
Ovesque vocem consciunt.
Nōmine quamque suo notam memor
Cenlet, vocatque singulas,
In campos ducens ab ovilibus
Læti feraces pabuli.
Tum quacunque suam pecudem vocat
Dux ipse vadit prævius.
Ducentem similis sequitur pecus
Dicto vocantis audiens:
Alterius non illa sequax ducis;
Sed avocantem defugit.
Alterius vocem neque dissonam
Ductoris, aure concipit.

Epilysis,

Epilysis.

Christum quisque ducem sequitur pius,
Nec insequetur alterum.

2. De Pastore & Mercenario.

Joh. 10. 11.

Ipse suam pastor bonus audet
Propter oves deponere vitam.
Conductus pretio, neque pastor,
Cujus nempe pecus sua non est,
Ante lupum sentitque fugitque,
Desertor pecudis. Lupus illam
Dente rapit, spargitque per agros.
Conductus pretio fugit : illi
Quod pretium, pecus haud ita curæ est.

Epilysis.

Sic hominum se pastor Jesus
Sponte neci demisit ob illos.

3. De

3. De Cadavere & Aquilis.

Mat. 24. 28.

Lnc. 17. 37.

Est ubicunque cadaveris odor,
Nare per aeras vaga vias
Olfaciens avida sibi procul,
Undique congregat omnis aquila.

Epilysis.

Sic ubicunque loci, suus amor,
Christus erit, pius omnis aderit.

4. De Vite & Palmitibus.

John 15. 2.

Si pampinea frondeat umbra,
Palmes luxurians neque gemmeos
Pariat fructus, Vinitor illum
Secat iratus falce severâ.
Sin frugiferam sentiat indolem,
Attondens medicâ purgat manu,
Ut generosi sanguinis uvas
Gravidus plures parturiat sibi.
Qui materno in corpore vitis
Palmes alumnus non manet, influi

Parabolæ Evangelicæ.

Succi fonte carens perit aridus,
Tantum rapidis ignibus aptus.

Epilysis.

Non fert frugem in Christo non manens ;
Nec manet in eo frugem non ferens.

5. *De Grano Tritici.**Io. Cap. 12. 24.*

Cereris nisi concidat altâ,
Granum tellure sepultum,
Pereat nisi morte feraci,
Solum manet inde superstes :
Redivivâ morte solutum,
Dein plurima procreat ex se.

6. *De Puerpura.**Job. 16. 21.*

Cum fœmina parturit, illam
Sensu dolor urget acuto :
Pariendi scilicet hora est :
Cum factum exclusit in auras,
Amittit læta dolorem,
Puerum quod protulit orbì.

Epilysis.

Epilysis.

Christi tristissima mors est
Cunctorum vita piorum.

7. De Didascallo & Discipulis, &c.

Mat. 10. 24.

Luc. 6. 40.

Io. 13. 16.

At non est melior docente doctus,
Nec major domino suus minister.
Æquâ degere forte sat superque,
Servum cum domino, docente doctum.

Epilysis.

Si Christum mala gens petivit ipsum,
Sperent discipuli nihil benignum.

Caput. 3.

De Evangelio.

Parabola 1. De Fulgure.

Mat. Cap. 24. v. 27.

Luc. 17. 24.

Lucis ecce fulgor,
 Se jacit per oras
 Aeris patentes,
 Emissans ab ortu,
 Usque ad occidentem.

Epilysis.

Christus est per omnem,
 Pradicandus orbem.

2. De Satore, & Semente.

Mat. 13. 3.

Marc. 4. 3.

Luc. 8. 11.

Ibat forte sator semina dispergens :
 Pars in pulvere sparsa jacet viâ,

Qua

Quam mox ore voraci,
Pictæ præripiunt aves.
Pars est & scopulis credita saxeis,
Quam non multa capit gleba, nec intimo
Sat demissa sub agro
Tollit præproperum caput.
Quin mox æthereis uritur ignibus,
Cùm terris oriens Cynthius imminet ;
Aret languida messis
Radicis bibulæ carens.
Pars est quæ mediis sentibus incidit,
Succrescens viridi pube, sed altior
Umbra sylva nocenti
Compressam segerem necat.
At pars ingenuo quæ seritur solo,
Frugem restituit fœnore dispari :
Fundunt singula grana
Ter, sex, & decies decem.

Epilys.

Ignaro Satanas pectore, saxeo
Expellit mala vis; sentibus obruunt
Cura semina cœli ;
Mens fructum bona parturit.

3. De Divite & Lazaro.

Luc. 16. 19.

Cultu *Dives* erat purpureo nitens
 Linoque tectus byssino ;
 Nullo non epulis dapsilibus die
 Ventrem perimplens prodigum.
 Juxta pauper erat, nomine *Lazarus*,
 Ad *Divitis* jacens fores,
 Totus perpetuo putridus ulcere, &
 Quas mensa fundit *Divitis*
 Micas esuriens : nec vetiti canes
 Cutem relambunt putridam.
 Sic pauper periit ; raptus ab Angelis
 Hinc *Abrahamium* in sinum.
Dives marmore funere conditus
 Manes ad inferos abit.
 Hic in suppliciis, heu procul, aspicit
 Et *Abrahamum* & *Lazarum*,
 Vnà compositos. Oh pater, ejulat,
 Mei misertus, *Lazarum*
 Extremum digitum flumine frigido.
 Demitte tingentem mihi,
 Ut linguam modico frigore recreet :
 Nam flamma me torret gravis.
 Contrà, Nata, refert, dum fueras, tuis
 Memento te functum bonis :
 Defunctusque

Defunctusque suis *Lazarus* est malis :

Nunc ille gaudet, tu doles.

Adversis positos præterea locis

Ingens hiatus dividit :

Nec vos ad superos finibus egredi ,

Nec nos ad inferos sinit.

Dives sic referens, *Quin Pater, obsecro,*

Cœlo remitte Lazarum

Ædes ad patrias (nempe superstites

Sunt quinque germani mihi)

Ipsos qui moneat, dum licet, ut locum

Hunc igne vitent torridum.

Contrà dixit. Habent legiferum ducem,

Vatesque ; dent illis fidem.

Dives sic repetens ; Ne pater *Abraham* :

Quin si quis his a mortuis,

Exurgens referat qualia viderit,

Illi daturi sunt fidem.

Hic contrà. Neque , si legifero duci,

Et vatibus non dent fidem,

Quantumvis tumulo mortuus exeat,

Illi daturi sunt fidem.

Epilysis.

Quisquis veridicis vatibus abnegat

Nulli daturus est fidem.

4. De Luce,

Joh. 3. 20, 21.

Solem turpia conscientia recusant :
 Spectari cœlo judice nempe negant.

Affectant liquidam decora lucem :
 Spectari cœlo judice nempe volunt.

Epilysis.

Gaudet lumine veritatis almo
 Cœlestis pietas, impietasque fugit.

5. De Pueris Cantantibus, & Plorantibus.

Mat. 11. 16.

Luc. 7. 32.

Forte foro sedebat
 Provocans vanos puerilis chorus ad sodales :
 Lusimus ecce vobis,
 Fistulâ dulci modulantes, neque saltitatis.
 Flevimus ecce vobis,
 Lugubres cantus recinentes, neque condoletis.

Epilysis.

Flexilis arte nullâ
 Mens potest vinci neq; blandâ mala, nec severâ.

6. De

6. De Vinea clodata.

Math. 21. 33.

Marc. 12. 1.

Luc. 20. 9.

Sibi vineam novali posuit dominus agro ;
Positamque sepe cinxit, medianique refodiens
Ibi torcular, turrim neque non ibi statuit.
Locat hanc suis colonis, peregrē procul abiens.
Vbi cœpit annus uvis adolescere subidis,
Famulos remisit huc qui sibi vina reciperen.
Simul involant coloni : colaphis hic abigitur ;
Alium necantque telis, aliumque lapidibus.
Reliquis subinde missis, faciunt male reliquis.
Erat unus atque charus puer, hunc pater ad eos
Jubet ire ; forte, dicens. venerabilior eris.
Vbi filium viderent, Parris unigenitus est,
Jugulemus, inquiebant, ita noster ager erit.
Simul involant, & ipsum perimunt nece miserā :
Nece perditum cadaver procul ejicitur humo.
Miseri ! quid inde dignum facis hoc scelere luent ?
Malē tam mali peribunt, melius quoque meritis
Dare vineam resumptam dominus volet aliis.

Epilysis.

Mala gens Dei prophetas necat atq; Deigenam,
Premet hos; bonisq; tradet bona nuncia populis.

Caput 4.

De Doctoribus.

Parabola 1. De Arboribus bonis & malis.

Matth. 7. 16.

Luc. 6. 43.

S Tirpe non edit tribulus malignâ
S Vberis fici placidum saporem :
C Carduum nullâ genialis humor
 Purpurat uvâ.

Nec bonos fructus mala fundit arbos :
 Nec malos fructus bona fundit arbos :
Quæque sed foetum similem parenti
 Planta propagat.

Epilysis.

Certior linguâ pietatis index
 Vita docentis.

2. De Cæco duce.

Matth. 15. 14.

Luc. 6. 39.

Captum luminibus suis
 Si captus ipse duxerit,

In

In fossam simul aviam
Et ductus & doctor ruent.

Epilysis.

Orco præcipitat gregem
Secum sacerdos cæculus.

3. De Sale insipido.

Matth. 5. 13.

Marc. 9. 50.

Luc. 14. 34.

Si perdat ipse, cuncta qui condit, suas
Sal fatuus vires, unde salitus erit?
Vsus sapore cassus in nullos valet,
Sub pedibus putri projiciendus humo.

Epilysis.

Sit sanctus ipse sacra qui cœli docet:
Si nequam est, nullus nequior esse potest.

4. De Vrbe in monte positâ.

Matth. 5. 14.

Vrbis turrigeræ montano in culmine culmen
Non esse conspicuum nequit.

5. De

*Parabola Evangelica.**5. De Lucernâ.**Matth. 5. 15.**Marc. 4. 21.**Luc. 3. 16. 11. 13.*

Qui pinguem accedit nocturno tempore tardā,
 Non vase, nec lecto tegit.
 Ille sed accensam lychnucho sustinet alto,
 Ædes ut omnis luceat.

Epilysis.

Sic coram populo lux vestra resulgeat omni,
 Ut laudet in vobis Deum.

*Caput. 5.**De Precatione.**Parabola 1. De Amico importuno.**Luc. Cap. 11. v. 5.*

NOcte si mediâ roget sic amicus amicum :
 Tres penu, precor, e tuo cōmoda mihi panes;
 Nuper hâc faciens iter venit hospes amicus,
 Nec domi mihi suspetit præbeam quod edendū,
 Forte

Forte sic referet loquens, intus ipse moratus ;
Ne facesse molestiam ; clausa janua nunc est,
Nunc & in tepido toro nuda membra repono
Ipse cum pueris meis ; nec tibi dare possum.
Non dabit quod amicus est, improbo dabit illi
Hic sibi quod amicus est ; sic ut inde quiescat.

Epilysis.

Fert rogans, repetit petens,
Intrat ostia pulsans.

2. De Judice injusto.

Luc. 18. 2.

Judex præfuit oppido,
Nil curans hominem, nec metuens Dei.
Illic orba viro fuit,
Appellans querulâ sic prece judicem :
Fac ô iustitiam mihi,
Quam falsâ miseram lite premit potens.
Longo tempore noluit.
Mox secum reputans. Non hominem licet
Curem, nec metuam Deum,
Illi jus faciam, nè faciat mihi
Importuna molestiam,
Tandem perpetuâ me subigens prece :

Epilysis.

Epilysis.

Certè non deerit Deus
Vindex supplicibus, sed patiens, piis.

3. De Patre & filio.

*Matth. 7. 9.**Luc. 11. 11.*

An quisquā pater est tam non pater ut dare nato
Poscenti panem lapidem velit?
Aut qui pisciculum jejunā voce roganti
Serpentem specie similem ferat?

Epilysis.

Si mala gens hominum nōrit bona redere natis,
Quām magis oranti dederit Deus!

Caput. 6.

De gratiâ Dei.

Parabola 1. De servis immerentibus.

Luc. 17. 7.

Servum nam quis habens, seu colat agrum,
Seu pascat pecudes, dixerit illi,
Quamprimum redeat? Nunc cape cœnam.
Quin dicet potius. Tu mihi primum

Cœnam

Cœnam pone meam : mox ubi pastus
Ac potus fuero, tu quoque pastus,
Et potus fueris. Jussa sequenti
Gratas reddiderit ? non reor ulla.

Epilysis.

Sic vos nil meritos dicite servos,
Cum sacris operam deditis omnem.

2. De Vindemioribus conductis.

Matth. 20. v. 1.

Conducturus agri dominus sibi manè vinitores
Exiit : inter eos sic consonat ; unus ut diurni
Sit merces operis denarius : hinc opus capessunt.
Tertia post lapsis succreverat hora quam duabus,
Egrediens alios circumspicit in foro morantes.
Et vos nostra capit vindemia, dixit, Ite, vobis
Quod par est operis merces erit : hinc opus

(capessunt.

Mox cùm sexta subit, cùm nonaq; pars brevis diei
Trāsagit pariter cùm pluribus. Hinc ut hora cœpit
Inclinare diem penultima, rursus ipse fundo
Egrediens alios circumspicit in foro morantes.
Ignavi, lucē cur perditis, inquit, haud morantem ?
Nemo nos, refertunt, conduxerat. Ite, dixit, ergo ;
Quod par est operis merces erit : hinc opus ca-

(pessunt.

Mox, ubi Sol præcepmissos facit, omnibus vocatis
Jussit ab extremitis retrò dare villicum quibusq;
Merce-

Mercedē ad primos. Denarius unus inde primum
Redditur extremis. Dandum sibi plus rati priores
Succedunt : sed enim denarius est & his solutus.
In dominum magno cum murmure müssitant
(frementes :

Iis operā minimo qui tempore præstitere feram,
Nobiscum merces cur redditur æqua, qui diurni
Omne laboris onus toleravimus, atq; Solis æstum?
Horum uni dominus sic retulit. O amice! tecum
Non mihi consonuit, denarius esset ut laboris
Certa tui merces? facio tibi nil quod est iniquum.
Ex proprio licitum est dare cuilibet. An tibi ma-

(lignus

Scilicet est oculus, quoniā meus est benignus illis?

Epilysis.

(mos.

Qui primus nunc est, erit ultimus; ultimusq; pri-
Omnipotens multos pater evocat, eligitq; paucos.

3. De duobus Debitoribus.

Luc. 7.41.

Creditor duos suo

Nexos habebat ære debitores:

Quinquies sibi decem

Denarios hic debet; ille centrum

Quinquies. Habentibus

Nihil, remisit creditor utrisque

Omne

Omne debitum suum.

Cui plus remisit, ille plus amavit.

Epilysis.

Criminis sui Deus

Cui plus remittit, ille plus amabit.

4. De Ficu infrugiferâ.

Luc. 13. 6.

Vineti dominus ficum plantavit in illo,

Fructus requirens, protulit nec ullos.

Cultorem sic ipse monet. Tres demoror annos,

Fructus requirens, protulit nec ullos.

Tolle malam ficum; quid inutilis occupat agrum?

Cui cultor. Annum deprecor vel unum;

Vt circumfodiam, & fecundo stercore pascam;

Si forte frugem culta reddat amplam:

Sin minus, & nullò melior sit denique cultu,

Damnata flammis sentiat securim.

Epilysis.

Dat spatum, multaque malis impendia curse

Deus benignus, perditosque perdit.

Caput.

Caput. 7.

De Regeneratione.

Parabola 1. De Vento.

Job. 3. 8.

Quocunque venti fert levis impetus,
 Inane regnum pervolat :
 Motusque magnos murmure turbido
 Circumsonante concitat.
 Nec quem relinquat, quemve petat locum,
 Mortale lumen aspicit.

Epilysis.

Se talis infert pectoribus piis
 Potens, latensque Spiritus.

2. De Satis crescentibus.

Marc. 4. 26.

Sparsum quale solo semen,
 Dum noctesque diesque,
 Et dormit sator & surgit,
 Læta germinat herba
 Sensim succrescente sibi,
 Nec quo more scit ipse;

Ex

Ex se dædala terra parit
Frugem scilicet almam :
Principio tenerum gramen ;
Tum pabentis aristæ
Spicam ; spica creat granum :
Donec messis adulteræ
Maturam segetem carpat
Messor falce relectam.

Epilysie.

Sic divina latet virtus
Auge seens, aucta patebit.

3. De Grano Sinapis.

Mat. 13. 31.

Marc. 4. 31.

Luc. 13. 19.

Granum sinapis unum
Cultor conferit agro,
Quo semen alma tellus
Edit non minus ullum ;
Quin germinans fit arbor,
Herbâ celsior omni ;
Cujus virente recto
Gaudet turba volantum.

Epilysis.

Est gratiae minutum
Semen, maxima messis.

4. De Fermento.

Mat. 13. 33.

Luc. 13. 21.

Fermentum modicum scemina farris
Componit tribus in satis,
Dum massam penetrans undique totam
Fermentet sapor efficax.

Epilysis.

Sic virtus hominem subjicit omnem
Cœlestis similem sibi.

Caput.

Caput. 8.

De vera Scientia.

Parabola 1. De Oculo simplici.

Mat. 6. 22.

Luc. 11. 34.

Mobile syderei geminum sibi luminis or-
Pro duce corpus habet. (bem)
Si simplex oculus puro bibat æthera visu ;
Omnia membra diem
Infusum accipiunt : si nequam ; lumine claro
Omnia membra carent.
Intima lux oculi cæca si nocte prematur,
Nox ea quanta subit ?

Epilysus.

Lux animæ mens est, sed quæ sine lumine cœli
Cernere cæca, nequit.

2. De provido Patrefamilias.

Mat. 13. 52.

Instructæ dominus domus
Pleno providus e penu

Promit cum vetulis novas
Res, usus quibus indiget.

Epilysis.

Sacram Scriba scientiam
Sanctus congerat indies.

3. De Domo condita super petram, &c.

• Mat. 7. 24.

Exod. 6. 47.

Fundat immortæ sibi rupis arcem.
Prudens marmoreo solo locatam;
Defluâ tectum ferit imber undâ;
Assurgit pelagi furentis æstus;
Incitat vento Boreas, & uno
Conjurant elementa cuncta motu.
Illa stat nullo ruitura seculo,
Nitens robore rupis irreversæ.
Ponit imprudens animi doloso
Cœnitus fabulo domum caducam.
Defluâ tectum ferit imber undâ;
Assurgit pelagi furentis æstus;
Incitat vento Boreas, & uno
Conjurant elementa cuncta motu.
Illa victrici resoluta nimbo
Ingentem trahit occidens ruinam.

Epilysis.

Epilysis.

Qua stat, in vitam documenta transfert;
Scit lapsura fides, fruique nescit.

Caput. 9.

De vera Prudensia.

Parabola 1. De Thesauro reperto.

Mat. 13. 44.

Hesaurus agro conditus profundo,
Si forte scle pauperi colono
rodat, ligone rura molienti;
elat repertum; venditaque nummos
conflat omni, nempe par emendo
rum ferentis compos ut sit agri.

2. De Margarita pretioso.

Mat. 13. 45.

Margaritas emptor inter omnes
prendat unum maxim valoris,
in propter unum vendit universam:
dives illo scilicet coempto.

Epilysis.

Cœlestis ævi gnarus æstimator
Vel orbe toto comparabit emptum.

3. De prudenti Ædificatore.

Luc. 14. 28.

Moliens turrim mente futuram,
Sumptum, priusquam cœperit, omnem
Computat secum, solvere tantum.
Si possit; ut non maxima postquam
Jecerit fundamenta, sit impos
Tecti supremum ponere culmen.
Transiens quem sic rideat omnis:
Hic cœpit, impos tollere, turrim.

De Rege bellaturo.

Luc. 14. 31.

Rex in adversum tendere regem,
Armisque decertare paratus,
Sistit & vires consulit; hostem
Bis dena qui fert millia contra,
Ipse si denis milibus impar
Sit subditurus: sin minus; hostis
Dum procul bellum distinet, illi
Legabit, orent qui sibi pacem.

Epilysis.

Epileysis. (Inflammation of the brain)

**Sit volens censum ponere totum
Quicunque Christum respicit unum.**

5. De Musto & Mero.

Luc. 5:39.

Ætate qui recoctum
Multâ merum propinans
Gustavit, & palatum
Grato sapore tinxit,
Multi tumentis idem
Non inde fæculentum
Mox expedit liquorem.

Epilepsis.

Præsentis ore Christi
Gaudens dolere nescit.

6. De Sponsalibus.

Matth. 9. 15.

Mar. 2. 19.

Lmc. 5. 34.

Dum sponsus juvenum cœtibus interest,
Et festo thalamus carmine personat,

Gaudentes socios cernere convenit.
 Hunc si de medio mors gravis auferat ;
 Et mutet querulis gaudia fletibus,
 Lugentes socios cernere convenit.

Epilys.

Non vultu pietas cernitur unico :
 Letis luminibus tempus & humidis.

7. De Toga vetula.

Matt. 9. 16.

Mar. 2. 21.

Luc. 5. 36.

Emendata novo si sit toga non nova panno,
 Fit pejor toga, mendaque major.

8. De Vtribus vetulis.

Matt. 9. 17.

Mar. 2. 22.

Luc. 5. 37.

Si vetulas forti musto compleveris utres,
 Dissilient utres, fluer humos.

Epilys.

Epilysis.

Non gravibus pensis pietas oneranda tenella est;
Ne scese, sua pensaque perdat.

9. De Convivis.

Lxx. 14. 7.

Fortè si voceris
Ad nuptiale festum,
Haud locum supremum
Invade, ne vocatus
Dignior sit alter;
Sic qui vocavit ambos,
Cede digniori,
Dicatque; tuque multo
Cum pudore cedas.
Quin tu locum vocatus
Occupabis imum;
Sic ille qui vocavit,
O amice, dicat,
Ascende; teque magna
Inter accubantes
Omnes honore tollat.

Epilysis.

Se levans premendus:
Se scese premens levandus

10. De

10. De Prognosticis Diurnis.

Mat. 16. 2.

Luc. 12. 54.

Sudum, serenus vesperis seri rubor

Indicat agricolis,

Die futurum crastino.

Aurora tristi vestiens se purpurâ

Indicat agricolis

Diem futurum nubilum.

Exorta nubes occidentali plagâ

Indicat agricolis

Imbrem subesse turgidum.

Et cum tepente spirat halitu Notus,

Indicat agricolis

Æstum subesse fervidum.

Epilysis.

Iræque gratiæque cœlestis vices

Pluribus indiciis

Prænuntiat coeli pater.

11. De

11. De Prognosticis annuis.

*Matt. 24. 32.**Mar. 13. 28.**Luc. 21. 29.*

Vbi veris genitali nova succo
Subit ex arbore fculna propago,
Tenero cortice lignoque tenello revirescens :
Vbi frondet folius primitus arbos ;
Prope mox affore gaudet sator agri
Radiorum calidum qui sibi fruges coquat æstum.

Epilysis.

Vbi vos videritis tristia finem
Præeunt proxima quæ signa supremum,
Caput attollite ; vestram hæc præeunt signa sa-
lutem.

12. De Canibus, & Porcis.

Matt. 7. 6.

Canibus divina profanis
Haudquaquam dare convenit :
Sed nec pecus ante suillum
Spargendus lapis Indicus.
Ne splendida dona protervis
Calcantes pedibus premant ;
Conversaque

Conversaque dentibus ora
Donantem rabidis petant.

Epiyss.

Non est pia cura docentis
Opportuna furentibus.

Caput. 10.

De Charitate.

Parabola 1. De Servo Debitor.

Marth. 18. 23.

Servos rationem sibi Rex referre jussit
Millena decem debuit unus huic talenta,
Nec reddere quicquam potis. Ergo debitoris
Rex imperat exponere corpus auctioni
Cum conjuge, natisque suis, bonisque cunctis.
Prostratus humi debitor obsecrare cœpit.
Quin tu spatium des modo; proculs omne pen-
(dam.

Rex percitus, ipsum quoque debitum remisit.
Dimissus ab illo redit, invenitque centum
Denariolos qui sibi debuit sodalem.
Collo rapiens involar, exigitque summos.
Prostratus

Prostratus humi debitor obsecrare coepit :
Quin tu spatium des modo : prorsus omne pen-
(dam.

Sed noluit, in carcere detinens profundo,
Dum solveret omnem sibi debitum quadrantem.
Cuncti male factum male servuli ferentes
Regi memorant. Qui grave crimen execratus,
Ad se revocans, ait : O caput scelestum !
Non dena tibi millia supplici talenta
Solvi miserens? Te quoque supplicis sodalis
Æquum misereri fuit. Hac loquens dat ipsum
Lictoribus, in carcere detinens profundo,
Dum solveret omnem sibi debitum quadrangem.

Epilys.

Nec corripotens hos pater eximet reatu,
Qui non alii crimina funditus remittunt.

2. De Sole & Pluvia.

M. 3. 45.

Cunctis munera terris
Indulget pater ætheris
Sanctis atque scelestis ,
Æquus numine provido.
Phœbæ facis almus
Cunctos irradiat calor :

Aur

Auræ depluus humor
Cunctos irrigat imbribus.

Epilysis.

Virtus æmula cœli
Hostem diligit improbum.

3. De Adversario.

Mat. 5. 24.

Luc. 12. 58.

Quicunque læsit alterum gravi damno
Mediâ redemptam præfecet viâ litem,
Ne cogat auctor ante judicem fisti,
Lictoris ipse tradat in manus judex,
In carcerem det lictor, inde quadrantem
Non exiturum donec ultimum solvat.

Epilysis.

Injuriam qui fecit alteri, tollat :
Nec sanctitatis contegar suæ velo.

4. De Viatore spoliato.

Luc. 10. 30.

Sacra quidam faciens iter a Sionis urbe
Hielis urbem verius execratam,

Vestibus

Vestibus exutus, cæsus male vi latrocinantū, est
Et mortis in confinio relictus.

Sacrificus longè pertransiit, & Levita post hunc,
Miserum yidentes, sed nihil miserti :
Successit Samarita, rvidens simul, indolensq; viso;
Pronusque tergo defluit caballi,
Protinus & medicum miserans agit, abluitque
Mulcetque molli leniens olivo. (vino,
Fasciolis forum circumligat, hinc suo caballo
Ad hospitem ducit pedes vehentem.

Cras abiens curam quoque transtulit, & duos
Denarios huic præ manu solutos, (reliquit
Obstrinxitq; dato se nomine, si quid esset ultra
Dispendii, reversus expediret.

Epilogus.

Sic quicunque tui miser indiget, est tibi propin-
(quus;
Quem si juvabis, es propinquus illi.

Caput. II.

De Mortificatione libidinis.

Parabola 1. De Pede dextro, &c.

Matth. 5. 29. 18. 8.

Mar. 9. 43.

PEs dexter, vel dextra manus, vel dexter
(ocellus,

Si fuerint vita noxia membra tua.

Divide, tuq; tui charas procul abjice partes:
Ne pereat toto aespore lapsa salus.

Epilysia.

Et satius placidâ mutilare libidine mentem,
Quam luctu aternam non mutilata necem.

2. De Via lata & angusta.

Mat. 7. 13.

Lus. 13. 24.

Quæ ducit hinc ad inferos
Semita lata jacet,
Viamque tendit obviam,
Ostia lata patent.

Et

Vis

Que

Quæ ducit hinc ad cœlites

Semita parva subit.

Vix ingredientes ingredi

Janua parva sinit.

Epilys.

Suprema summis viribus.

Quærite regna Dei.

Caput. 12.

De Seculo presente.

Parabola 1. De Passeribus.

Mat. 10. 29.

Lnc. 12. 6.

Funere VIII.

Passer agro cadit unus & alter :

Et valet heu binas nummulus unus aves :

Ac sine magni

Consilio nutuque parentis

Vis potis alterutrum perdere nulla virum.

D

Epilys.

ad hanc parabolam sequitur
Epilys.

Significatio etimologica.

Gener volantum.

Gens hominum prior ipse creator
Omne caput censet, dinumeratque comam.

2. De Nibis, & Lixis quae

Mat. 6. 26.

Luc. 12. 24.

Laboris expers omne cœliyolum genus
Nec credit arvo semen, aut latum metit;
Messimve tectos conditam in specus refert:
Quin patris almi cara securas aves
Saginat ipso frigeris favi gelu
Impura purum gleba fundit lilium,
Nihil faceiens operis, aut mœvi gregis
Suâ colendum vellus arte mutuans:
Solomon nec ipse fultit ornatu pari,
Indutus omne fictilis pompe decus.

Cœli supremum manus, & lacram viam
Curate primum: vester hac addet Deus.

Quoniam hunc ducere nullus ait nisi

Epilogus

¶

3. Djan

3. De Deo & Mammona;

Matth. 6. 24.

Luc. 16. 13.

Haud quisquam dominis fide
Parebit unus integrâ duobus :
Sed diversa jubentibus,
Huic si placebit, displicebit illi.

Epilysis.

Non cultus geminos capit
Mens una Ditis & Dei supremi.

4. De Divite.

Luc. Cap. 12. v. 16.

Olim fundus erat inesse ferax divitis uberi ;
Qui secum reputans ; En quid agam ? nam neq;
His, inquit, locus est. Quin hoc agam : funditus
Evertam, spatiis restituens aucta capacibus ;
Fructus in quibus hos accumulans & bona eba
Rebus compositis, tunc animam sic lieet alloqui
Diam secura tibi parta quies, O anima ! en habes
In longum bona que te satient condita seculum.

I nunc, vive cibo, vive mero, plenaq; gaudio !
 Tum sic omnipotens increpuit vocē gravi pater.
 Hæc, O stulte, tuam nox animam reddiderit mihi:
 Tunc hæc cujus erunt omnia, quæ non tibi sup-
 (petent?

Epilysis.

Sic mortalis opes, quas adimit mors, sibi con-
 (gerens;
 Et quas non adimit vera Dei mors bona, negli-
 (gens.

5. De Villico injusto.

Lvc. 16. 1.

Heri locupletis fuit disperditi peculi
 Delatus olim villicus, quem mox herus vocatum
 Sic increpabat. Est quid hoc quod audio relatū ?
 Nunc universæ redde summam villicationis,
 Talem mihi diutius te nolo villicari.
 Tunc villicus secum pugabat. Nunc quid est agen-
 (dum
 Mibi futuro villico non amplius, nec agrum
 Fodere potenti, nec stipem rogare sustinenti ?
 Præfigio nunc interim mihi quod est agendum;
 Sie us vicissim nutritant tectis suis receptum,
 Tum cœpit ipse singulos vocare debitores;
 Primum rogans: Herò meo quid tu referre de-
 (bes a
 Respondit

Respondebat ille: Quinque bis denos cadosi olivi :
Tum villicus. Tabellā sumē, scribe quinq. denos.
Alium vocat rogans; Hero quid tu referre de-
(bes?

Respondebat ille: Centies farris decem medimnos.
Tu scribe tabulā, dixit, octo centies medimnos.
Laudavit hunc herus, minus justum, at magis fa-
(gacem.

Epilysis.

Vos Dite vestro comparate cœlites amicos,
His e caducis non caducas in domos ituri.

Caput. p. 13. Inform. 3. 2. 9.

multū vultus aurib; nisi

De Diabolo.

Parabola 1. De Regno diviso.

Matth. 12. 25.

Marc. 3. 23.

Luc. 11. 17.

Si maxima vis imperi
Sese duello distrahat,
Distracta totum conteret.
Si civitas, vel si domus,

Divisa partes partibus

Opponat, omnis corruet.

Epilysis.

Non ipse Dæmon Dæmonem,
Divina sed vis, ejicit.

2. De forti Possessore.

Mat. 12. 29.

Marc. 3. 23.

Luc. 11. 21.

Occupante tecta forti
Pace cuncta conquiescunt,
Sin adortus hostis illum
Fortior premat subactum;
Exuatque victor armis,
Induatque vincia membris;
Ipse compos universam
Deinde diripit rapinam.

Epilysis.

Dæmonem Dei prementis
Acre, sed salubre bellum est.

3. De Dæmoni reduce.

Mat. 12. 43.

Luc. 11. 24.

Cum malus humano decedit in corpore dæmon,
Decurrit aviâ vagus
Per loca sicca fugâ.
Inde novam quærens, quæ detinere sistere, sedem,
Ubique, sed nec uspiam
Ulla reperta quies.
Ergo constituit secum. ~~Mer~~ ^{re} vestrum,
Egressus unde venerabilis
Mox redit, atque ~~videt~~
Munda magis cultuque novo decorata, nec ullo
Tenente, quæ reposidionem audibio
Quatuor atque tribus
Dæmonibus sociis, vel se gravioribus ipso,
Plusquam farore postino
Sævior inde premit.

Epilysis.

Si malus ex animo fictâ pietate fugatus

Sit Dæmon, heu redi ~~magis~~

Concelerare solet ~~magis~~

Caput. 14.

De Hypocritis.

Parabola 1. De Poculo, & Paropside.

Matth. 23. 25.

Luc. 11. 39.

Est labor irritus
Etergere poculi,

Sive paropsideis

Latus externum;

Dum cavus alveus

Sordibus attis

Intus abundet,

2. De Sepulchro albato.

Matt. 23 27.

Marmore puro.

Splendet & auro

Fronte decorâ

Visa sepulchri

Posthuma sedes.

Incolit illam

Putre cadaver.

Epilysis.

Epilysis.

Sic pius extra,
Impius intra.

3. De Cibo ingestu.

Hominem cibi recepti
Nihil inquinat quod intrat,
Stomacho subinde lapsum
Abit exiens per alvum :
Sed hoc inquinat quod æger
Revomit per os hiulcum.

Epilysis.

Scelerata mens quod edit
Hominem facit scelestum.

De Trabe & Festuca.

Matth. 7. 3.

Luc. 6. 41.

Festucam tenuem fraterno in lumine cernis :
Inesse exæstus lumini tuo trabem :
Festucam melitus fraterno e lumine tollas,
Luci nocentem si prius tollas trabem.

Epilysis.

Epilogus.

Qui sua non cernunt aliorum crimina censent:
Non fas sed ipsis esse censores reis.

5. De Rustico, & duobus Filiis.

Matt. 21. 28.

Vir
Erat
Agreditis
Habens duos
Laboris duo
Capace, filios.
Hic imperat priori;
Eo laboret ut die
Colatq; vineam paternam;
Fremebat ille, Nolo: mox volens
Agebat.. Hoc & imperat minori.
Ferebat ore latus, O pater ! volo :
Ferebat, at moratus inde nil agebat.
Prior minore frater obsequenter fuit.

Epilogus.

Deo solet placere peccatens malus malorum :
Eique displicere peccatens bonus boni solet.

6. De

6. De Corona nupciali.

Matth. 22. 3.

Luc. 14. 16.

Nuptias suo parabat regias rex filio :
Misit inde , qui vocatos convocarent ser-
vulos.

Sed venire noluerunt. Ipse misit alteros,
Et suis rogare verbis jussit importunius :
Optimum meum paravi ; fasce pastos & bo-

(yes,
Corona vos edenda poscit : nunc adite nuptias.
Posthabentes ore cuncti prorsus uno dene-

(gant.
Causa sed non una cunctis quam sibi praetexe-
(rant.

Velle dicit hic agellum quem coemit visere :
Orat hanc referre causam. Dicit alter, Quin-
(tapplex

Par bowm pridem coemi, quos probare debet.
Orat hanc referre causam. Dicit alter, Nuptias.
Vix abduc meas peregi, nec venire sum patris.
Alteri rident ministros, alteri sed & necant.
Vnde rex iratus illis militares copias
Misit, & peremisit istos qui suos peremperant ;

Atque

Atque stravit universam civitatem funditus.
Servulis rex inde dixit. Nunc abite denuo
Per plateas, perque vicos, & quibus non sup-

(petit
Res, vel aures, vel pedes, vel lumen, huc accersite.

Mox abibant, & redibant, inquietes, Præsti-

(tum est.

Præter hos adhuc locusq; restat umbris pluri-

(bus.

Servulis rex inde dixit. Nunc abite denuo
Perque septa, perque strata compitorum, quos-

(liber

Obviantes, huc coactos ferte, ne vacet domus.
Nam vocati qui fuerunt, nemo nunc gustaverit.
Mox abibant & redibant, obviosque quoslibet
Huc coactos afferebant, & probos & improbos,
Ac domū totam replebat plebe cum promiscua.
Accubantes rex adibat, intuensque singulos,
Inter hos videbat unum fortè non circunda-

(tum

Nuptiali veste, dixit. O amice, quomodo
Accubas hic, nuptiali veste non circundatus?
Obstruebat ille vocem, nil habens quod diceret.
Rex manus pedesq; vincitum iussit ipsum corripi,
Ejicique per ministros in tenebras extimas:
Est ubi fletus perennis, atque stridor dentium.

Epilysis.

Epilysis.

Quisque Christum non secutus, aut secutus per-
Exulabit a beato cœlitum convivio.

7. De Decem Virginibus.

Matth. Cap. 25, 1.

Virgines thalamo decem
Se simul comites patant.
Quinque quæ sapiunt minùs ;
Quinque quæ sapiunt magis :
Cuique fulgida lampas.
Quinque quæ sapiunt minùs
Indigas oleo suas,
Quinque quæ sapiunt magis
Lampadas saturas satis

Plena vasaque gestant.
Sponsus ut spatiū trahit,
Incidit sopor omnibus : V
Nocte vox mediā vocans,
Ecce sponsus adest ! sonat ,
Vos adeste paratæ !
Excitantur , & obrutas
Lampadas simul excitant ;

Quinque

Quinque quæ sapiunt minus
Quinque quæ magis obsecrant :

Parte pinguis olivi

Commodate superflua ;

Nostra lux brevis occidit.

Quinque quæ sapiunt magis,

Non licet, referunt, satis

Fortè non sit utrisque.

Ite, quarite per forum,

Ære qui referant dato.

Excunt simul in forum ;

Sponsus has simul excipit,

Mox & ostia claudit.

Clausa, cùm redeunt, videne :

Hic ad ostia supplices,

Pande, sponsæ, tuis & vocant.

Sponsus, Hinc procul te vos,

Inquit, hand mihi nota.

Epilysus.

Fonte perpetuo fides

Vera profuit; ultima;

Vana deficio horæ

Caput.

Caput 13.

De Vigilantia.

Parabola 1. De Latrone.

Matt. 24. 43.

Luc. 12. 39.

Quā suas latro violentus horā
Prædaturus opes foret,
Si prius sciret dominus; rapinam
Rerum non sineret vigil.

2. De Domini reditu.

Mar. 13. 34.

Cūm peregrinas adiuturus oras
Decedit dominus noster,
Ante disponens famulos & unum
Impleo quenque laboribus,
Qui fortes servat vigilare iusso;
Si scirent famuli prius
Parte

Parte quâ noctis redditurus esset;
 Primo vespere, seu sopor
 Nocte cùm regnat mediâ profundus,
 Seu galli sonus excitat,
 Mane vel clarum praeunte Solem;
 Illo tempore surgerent,

Epilysis.

Celat, ut toto vigilemus anno,
 Adventum Dominus suum.

3. De Servis bonis & malis.

Si quo tempore nuptiis peractis,
 Inde domum dominus revilit,
 Pulsans ostia, pulsa preparati
 Continuò famuli recludant;
 Fœlices, sibi quos suos paratos
 Sic reperit dominus revertens.
 Accinctus faciet, minister ipse,
 Ad propriam recubare metam.
 Seu custodia prima, seu secunda,
 Tertia seu referat moratem;
 Fœlices, sibi quos suos paratos
 Sic reperit dominus revertens.
 At quis providus & fidelis ille,
 Praepositus famulis minister,

Dimensum

Dimensum proprium quibusque justo
Tempore qui dederit paratum ?
Fælix, cùm redit ipse, sic agentem
Quem reperit dominus ministrum.
Huic rerum dabit omnium suarum
Imperium, vigilemque euram.
In secum reputans malus minister
Dixerit : En dominus reverti
Cessat. Tutus & interim protervâ
Vi famulos famulasque pellat ;
Indulgens epulis, meroque multo
Ebrius, hunc dominus merentem,
Quo non ille ratus die, nec ipsi
Propositâ redditurus horâ,
Discindet medium, suamque partem
Cum populo dabit infideli :
Ilic, dens ubi dente stridet ictus ;
Flent oculi lachrymis fluentes.
Inarus quid dominus velit minister,
Nec meditans, agitansque, multas
Ic plagas luet ; insciusque plagiis
Digna gerens, luet ille paucas.

Epilysis.

Omnes invigilent, sed inter omnes
Plurima qui recipit, reponat.

Caput. 16.

De Supremo Iudicio.

Parabola 1. De Retibus pescatoriis.

Mat. 13. 47.

Piscator pelago forte sub humido
 Nil missura trahens retia, seu bonos
 Includant tenui carcere, seu malos

Pisces, excipit obvios,
 At postquam liquidi gurgitis e sinu
 Securus varium compulerit gregem,
 Viles pesciculos littore disjicit,

Lectos vasibus ingerit.

Epitaph.

Orbem censuerit cum Deus, Angeli
 Sanctorum e mediis catibus impios
 In flamas rapient ; est ubi dentium
 Stridor, fletus & irritus.

De

2. De Farre & Zizanio.

Mat. 13. 24.

Arvum colonus semine nobili
Consevit : hostis, dum sopor incubat

Mortalibus, Zizanio far
Miscuit & tacitus recessit.

Vt læta tellus germina protulit,
Fructumque fecit dissimilis seges,
Cum farre se mistam benigno
Exeruit scelerata fruges.

Servi videntes sic dominam monent.
Non farra fulcis tu bona severas ?

Nunc unde zizani nocentis
Per Cererem seges exit almam?

Servis vicissim sic dominus refert :
Hoc fecit hostis scilicet invidus.

Quin, inquiunt, frugis maligna

Nunc teneram refecamus her-
bam?

Sic ille rursum. Non ita, frugibus
Ne mista sparsim farra nocentibus
Carpatis : at vos tisque messem
Degeneres tolerate fructus.

Tunc ipse dicam culta mortentibus :
Zizaniorum fasciculos foco

Aptate, flammis ustnlandos ;
Horrea far capiant repóstum.

Epílysis.

Colonus, arvum, bina seges, nocens,
Messis, metentes, ignis, & horreum,
Sunt Christus, orbis, bina gens,
(Dis,
Judicium, superi, orcus, æther.

3. De Talentis.

Mar. 25. 14.

Luc. 19. 12.

Regnum capessens regulus novum sibi
Oras adibat exteras ;
Regno potitus auctior retrò suam
Visurus inde patriam.
Priùs relinquat quam domum domesticis
Suis talenta dividit.
Huic tradit uni quina bina tradit huic,
Vnumque tradit alteri.
Hæc occupate, dicens, usque venero.
Iter subinde suscipit.

Oder

Odere cives, & remittunt improbum.

A se remoto nuncium.

Jam liberi, jam nolumus nobis jugum.

Hic imprimat diutius.

Talenta quina qui tulit, tot altera.

Prægnante lucro fecerat.

At qui vel unum cepit, insitum solo

Heu non ferace condidit.

Regno recepto rex revisit patriam ;

Suosque servos convocat,

Quibus talenta prodiens diviserat ;

Jussitque summam reddere.

Talenta quina servus hic qui ceperat

Bis quina facta sunt, ait.

Respondit ; Euge ! servus es probus,

(mihi

Fidelis in re parvula :

Sis quinq; rector urbium in regno meo

Consors herilis gaudii.

Talenta bina servus hic qui ceperat

Quaterna facta sunt, ait.

Respondit : Euge ! Servus es probus,

(mihi

Fidelis in re parvula :

Sis tu duorum rector urbium mihi,

Consors herilis gaudii.

At servus alter unicum qui ceperat :

Novi severum te virum ,

Parabola Evangelica.

Suetum secare quæ non ipse severas ,

Captare quæ non sparseras :

Ergo talentum condidi terrâ timens.

En nunc habes quod est tuum.

Respondit : Omnia ò malorum pessime !

Addens inertiae scelus !

Ex ore quin tu proprio damnaberis :

Nosti severum me virum ,

Suetum secare quæ non ipse severam ,

Captare quæ non sparseram :

Ergo talentum collocare justius

Fuisset argentariis ;

Sic ut revertens debito requirerem

Rem propriam cùm fœnore.

At vos talentum nil lucrantis unicum

Bis quinque nacto tradite.

Inutilemque jacite servulum foris

In extimam caliginem.

Illic perennis fletus ejulantium

Est, atque stridor dentium :

Hostesque regnum qui meum rejecerant

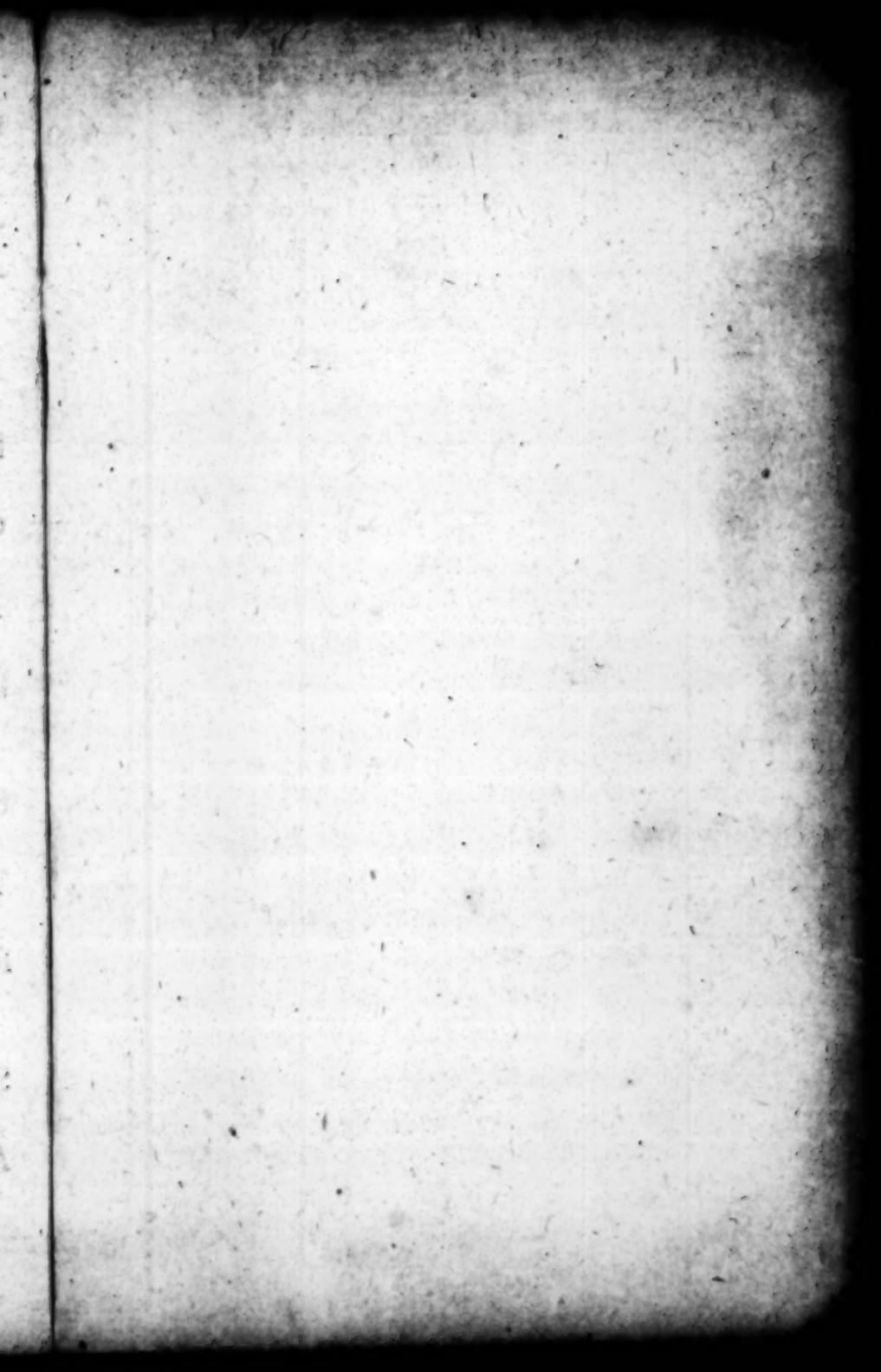
Coram necate perfidos.

Epilysis.

Dabitur habenti plura plus : qui non habet ,

Huic auferetur quod & habet.

FINIS.

Sapph. — J — — — v v — v — v

$$\text{Jan. } \frac{1.35}{v-} \cdot \frac{2.4}{v-} \cdot \frac{6}{v-}$$

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْكَوْكَبُ الْمُرْكَبُ
الْكَوْكَبُ الْمُرْكَبُ
الْكَوْكَبُ الْمُرْكَبُ

F 196577

G 1969.5

